

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Småkrav](#) > [Sweden](#)

Småkrav



Indholdet er leveret af



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Ja, der findes en særlig procedure for mindre krav.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Den særlige procedure for tvister om krav af mindre værdi (forenklede tvister) anvendes af de ordinære retter i første instans, dvs. byretten (tingsrätten), når sagsøgers krav ligger under en vis grænse, som er knyttet til det såkaldte basisbeløb (*prisbasbeloppet*). Basisbeløbet beregnes på grundlag af ændringerne i det almindelige prisniveau efter reglerne i (den sociale sikringslov) [Socialförsäkringsbalk \(2010:110\) | Sveriges riksdag \(riksdagen.se\)](#). Beregningerne er baseret på ændringen i forbrugerprisindekset og fastsættes for et helt kalenderår. Oplysninger om årets basisbeløb findes på webstedet for [Statistiska Centralbyråns hemsida](#) (Sveriges Statistik).

1.2 Anvendelse af proceduren

Muligheden for at anvende proceduren er ikke begrænset til bestemte typer sager, såsom tvister på forbrugerområdet. De relevante kriterier er, at der skal være tale om en civil tvist, og kravets værdi skal ligge under grænsen. Proceduren kan ikke anvendes i familieretlige sager.

1.3 Blanketter

På [Domstolsverkets hemsida](#) findes en blanket, som kan bruges til at udtage stævning i tvister, såvel som forenklede tvister.

1.4 Retlig bistand

Hvis du henvender dig til en byret (tingsrätt), kan du få hjælp til at anlægge en sag. De statslige myndigheder har en lovfæstet almindelig serviceforpligtelse. Serviceforpligtelsen betyder, at du f.eks. kan ringe til eller opsøge en byret og få almindelig rådgivning om proceduren og de relevante regler. Retsformanden er desuden forpligtet til under forberedelsen af sagen, alt efter sagens art, at sikre, at de omtvistede spørgsmål afklares, og at parterne angiver, hvilke anbringender de ønsker at fremsætte under sagen. I praksis udfylder dommeren sin rolle ved hjælp af yderligere spørgsmål og bemærkninger.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Der findes ingen særlige regler for sager om mindre krav. Der kan derfor fremlægges både mundtlig og skriftlig dokumentation. Skriftlige vidneudsagn (*vittnesattester*) er kun tilladt i visse specifikke situationer. Yderligere oplysninger om reglerne om bevisoptagelse i civilretlige sager i svensk ret findes [her](#).

1.6 Skriftlig procedure

Der er mulighed for, at retten kan afsige dom på grundlag af en skriftlig procedure. Denne mulighed anvendes i

sager, hvor det ikke er nødvendigt at afholde et retsmøde, og hvor ingen af parterne begærer et retsmøde afholdt.

1.7 Dommens indhold

Der findes ingen specifikke regler for udarbejdelse af en dom i sager om krav af mindre værdi. I alle civilretlige sager, dvs. også for domme om mindre krav, gælder følgende: Dommen skal være skriftlig og skal indeholde følgende klart adskilte oplysninger: Dommens journalnummer og tid og sted for dommens afsigelse, navnene på parterne og deres befuldmægtigede eller advokater, domskonklusionen, parternes påstande og anbringender samt de faktiske omstændigheder, som de støttes på, og sagens præmisser.

1.8 Refusion af udgifter

De særlige regler om omkostninger er det vigtigste kendetegn ved sager om mindre krav. Den vindende part har kun ret til godtgørelse for en times juridisk rådgivning i hvert enkelt instans, stævningsgebyr, rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med retsmøder, vidneforklaringer og udgifter til oversættelse af dokumenter. Godtgørelsen tilkendes, hvis det har været nødvendigt at afholde omkostningerne for, at den vindende part kunne gøre sin ret gældende. De honorarer, der betales for anden rådgivning, der strækker sig ud over en time, godtgøres derfor ikke.

1.9 Klagemulighed

En dom, der afsiges af en lavere instans i den retlige trinfølge, kan appelleres til en højere retsinstans.

Landsretten (hovrätten) kan kun prøve byrettens dom, hvis appellanten har fået bevilling (*prövningstillstånd*) hertil. Der kan kun gives bevilling til appel, hvis det af hensyn til retsanvendelsen er vigtigt, at sagen behandles af en højere retsinstans, hvis der er grund til at ændre den afgørelse, som byretten traf, eller hvis der er andre særlige grunde til at iværksætte en appel. En part, der ønsker at appellere en dom, der er afsagt af en byret, skal gøre dette skriftligt, og appelskriftet skal være landsretten i hænde senest tre uger efter domsafsigelsen.

■ Sidste opdatering: 20/01/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.